

Parketnr. : GE 64.L4.5005-06
Griffiennr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 4 OKTOBER 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **negentiende kamer (19M)**, drie rechters, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____, manègehouder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____ met ondernemingsnummer _____ en met maatschappelijke zetel te _____

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede

A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 1, 29, 30, 39 § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5, 6, 6 bis, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. van 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26.06.1991) spijs het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd (art 5), feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid:

1. opslag en sortering van: niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouwen sloopafval, met een opslagcapaciteit van: maximaal 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit dd. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde

HOGER BEROEP : - op 14 oktober 2010 door meester (baki.-rechtspers.) teg (baki.) tegen alle beschikkingen in hoove houdingheid van beschikkingen
 HOGER BEROEP : - op 15 oktober 2010 door het openbaar ministerie tegen

inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).1° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen

te in de periode van 1.6.2006 tot 5.9.2006

2. opslag en sortering van: niet gevaarlijke afvalstoffen, bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van: meer dan 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit dd. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).2° behoort tot de klasse een van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen

te minstens in de periode van 28.04.2009 tot 01.05.2009.

B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I)

meer bepaald zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid de inrichting omschreven onder rubriek 2.2.1.c).2° en ingedeeld onder klasse 1 hebben geëxploiteerd

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te in de periode van 01.05.2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

C. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 2, 9 § 7, 29, 30, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 58, 63, 64, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning

(BS 26.06.1991) spijs het verbod, een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of te hebben veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan terzake de hiernavolgende inrichting:

1. rubriek 17.3.6.1°b)

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van: 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen

2. rubriek 17.3.9.1°

Bradstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motoren: inrichtingen voor de verdeling van in rubriek 17.3.6.1° bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelslang
feiten thans strafbaar gesteld door art. 16.6.1 §1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te minstens in de periode van 28.04.2009 tot 01.05.2009.

D. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4§2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 2§1 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I)

meer bepaald de inrichting omschreven onder hieronder vermelde rubrieken die behoren of na de geplande verandering blijven behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan:

1. rubriek 17.3.6.1°b)

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van: 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen

2. rubriek 17.3.9.1°

Bradstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motoren: inrichtingen voor de verdeling van in rubriek 17.3.6.1° bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelslang
deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te in de periode van 01.05.2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

E. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 30, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de vergunningsvoorwaarden niet te hebben nageleefd namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 43 § 1, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 06.02.1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26.06.1991) als exploitant van een inrichting verzuimd te hebben de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie/inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van art 20 van het decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden na te leven wat betreft de milieuvergunning dd. 5.9.2006 afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van nagelaten te hebben volgende punten of parameters na te leven:

1. de tijdelijke opslag en manuele behandeling van het te sorteren papier moet gebeuren in een afgesloten en overdekte ruimte. Als praktische oplossing hiervoor mag gebruik gemaakt worden van een (zee)container, die immers gesloten is of voorzien is van een lekdicht dekzeil en voldoende ruim is om de manuele sortering van kleine partijen papierafval mogelijk te maken

2. de weegbrug, voorgeschreven in artikel 5.2.1.2.§1 van Vlarem II, mag worden vervangen door een kleiner weegtoestel

meer bepaald beschikte men niet over een weegtoestel, noch over een afgesloten (zee)container

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te in de periode van 5.9.2006 tot 01.05.2009.

F. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I)

meer bepaald als exploitant van een inrichting verzuimd te hebben de in de milieuvergunning van 5.9.2006, afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van opgelegde voorwaarden na te leven, namelijk:

1. de tijdelijke opslag en manuele behandeling van het te sorteren papier moet gebeuren in een afgesloten en overdekte ruimte. Als praktische oplossing hiervoor mag gebruik gemaakt worden van een (zee)container, die immers gesloten is of voorzien is van een lekdicht dekzeil en voldoende ruim is om de manuele sortering van kleine partijen papierafval mogelijk te maken

2. de weegbrug, voorgeschreven in artikel 5.2.1.2.§1 van Vlarem II, mag worden vervangen door een kleiner weegtoestel

meer bepaald beschikte men niet over een weegtoestel, noch over een afgesloten (zee)container

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te in de periode van 01.05.2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

G. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5c (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan de met ondernemingsnummer en met maatschappelijke zetel te en met ondernemingsnummer en met maatschappelijke zetel te

een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten, in casu een stacaravan in hout

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° c) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te op een niet nader te bepalen datum in de periode van 21.6.2006 tot 29.1.2007

Exploitatieverbod

De tweede tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag bij overtreding van dit verbod.

* * *

DE PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. en werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 3 mei 2010.

Bij tussenvonnis van 3 mei 2010 werd een lasthebber ad hoc aangesteld voor en de zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 6 september 2010.

3. De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 6 september 2010:

de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ,
wonende te in haar eis tegen
voorgedragen door meester
advocaat te die haar
ter terechtzitting vertegenwoordigt;

– de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw
substituut-procureur des Konings;

– de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen
door meester advocaat te

– in haar middelen van verdediging, voorgedragen
door meester advocaat te
in haar hoedanigheid van lasthebber ad hoc die de
opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

- het openbaar ministerie bij monde van _____ voornoemd, in haar negatief advies nopens de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

* * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten en hun kwalificatie

De zaak beoogt klaarblijkelijk ingevolge een familietwist, met een klacht van _____ enige erfopvolger van wijlen _____ uitbater van het containerbedrijf _____ voor het uitbaten van een containerbedrijf zonder de nodige vergunningen.

_____ werd op 21 mei 2006 opgericht. _____ is gedelegeerd bestuurder. De rechtspersoon heeft onder meer als doel het uitoefenen van allerhande activiteiten in de afvalsector.

Op 21 juni 2006 doet de politie nazicht. De activiteit gaat door op de parking van _____ te _____ gelegen in een zone voor ambachtelijke bedrijven en kmo's. _____ huurt die plaats sinds 1 juni 2006. Het huurcontract vermeldt dat de parking wordt gehuurd voor het plaatsen van papiercontainers.

Daar stelt de politie vast dat een aantal afvalcontainers zijn opgesteld. In de containers ligt vooral papier en karton; er is echter ook een container met metalen. Tussen de containers ligt ook een stapel papier en karton. Er wordt ook gebruik gemaakt van een bureelcontainer. Er is geen milieuvergunning voorhanden. Er werd wel een vergunning klasse 2 aangevraagd; de aanvraag werd op 20.06.2006 volledig en ontvankelijk verklaard.

Op 5 september 2006 wordt aan _____ een milieuvergunning klasse II afgeleverd voor "*opslag en sorteren van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit uitsluitend papier en karton*". De vergunning heeft betrekking op een exploitatie die valt onder rubriek 2.2.1.d.1 VLAREM I met een maximale capaciteit van 100 ton. De uitrusting wordt in de vergunning beschreven (OK I, stuk 62 recto strafdossier). Bijzondere voorwaarden bepalen dat de manuele behandeling moet gebeuren in een afgesloten ruimte en dat de verplichte weegbrug kan vervangen worden door een kleiner weegtoestel (OK I, stuk 62 verso strafdossier).

Op 25 januari 2007 stelt de politie vast dat aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden niet is voldaan: de behandeling gebeurt in open lucht en er staat geen weegtoestel. Er werd ondertussen ook een houten

stacaravan geplaatst en er werd niet alleen papier verzameld, maar ook metalen en kunststoffen.

De stacaravan wordt volgens [ ] gebruikt als kantoorruimte; het bouwwerk is echter uitgerust als salon met TV en zithoek. Een stedenbouwkundige regularisatie werd aangevraagd, doch geweigerd op 4 december 2007 (OK II stuk 28 straf dossier).

Op 7 augustus 2007 verklaart [ ] dat een klein weegtoestel, met een capaciteit tot 2 ton werd geplaatst (OK I, stuk 91 straf dossier). Het weegtoestel is feitelijk onbruikbaar. [ ] verklaart immers: *"Dit is een noodoplossing. Het papier en karton wordt gewogen met de plastieken bakken welke wij gebruiken"*. Oorspronkelijk beoogde [ ] de aankoop van een weegtoestel dat tot 25 ton kon meten maar hij verkreeg geen toestemming van de verhuurder om een betonnen op-en afrit te huren (OK I, stuk 69-70).

[ ] beschikt sinds **29 september 2008** over een bouwvergunning voor het bouwen van een bergruimte. De vergunde werken werden niet uitgevoerd.

Op 28 april 2009 doet de politie opnieuw nazicht. Er staan 22 containers, niet alleen voor papier, maar ook voor gemengd brandbaar afval, voor diverse metalen, voor puin, voor afbraakhout, kunststoffen en houtafval. Er werd een soort afdak gemaakt door een dak te plaatsen tussen twee zeecontainers. Een container is gevuld met paletten, in de andere staat een enkelwandige mazouttank met verdeelslang. De houten stacaravan staat er nog.

Wanneer [ ] **op 31 juli 2009** wordt gehoord, verklaart hij het nodige te hebben gedaan om een milieuvergunning klasse I te verkrijgen. Er werd ook een milieucoördinator aangesteld.

Het college van Burgemeester en Schepenen vordert het verwijderen van de stacaravan (beslissing van 14 juli 2009, OK II, stuk 36). De Hoge Raad voor het Herstelbeleid gaf een eensluidend advies op 25 augustus 2009. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij deze vordering aan (brief van 29 oktober 2009, OK II, stuk 40).

De beklaagden worden vervolgd:

- voor de exploitatie zonder vergunning van een klasse II inrichting (opslag van maximaal 100 ton niet gevaarlijke afvalstoffen), van 01.06.2006 tot 05.09.2006 (tenlastelegging A1);
- voor de exploitatie zonder vergunning van een klasse I inrichting (opslag van meer dan 100 ton niet gevaarlijke afvalstoffen), van 28.04.2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (tenlasteleggingen A2 en B);
- voor de exploitatie zonder melding van een klasse III inrichting (opslag en verdeelinstallatie voor mazout) van 28.04.2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (tenlasteleggingen C1, C2, D1 en D2);
- het niet naleven van de voorwaarden van de milieuvergunning van 5 september 2006 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (tenlasteleggingen E en F);

- het plaatsen van een stacaravan zonder stedenbouwkundige vergunning (tenlastelegging G).

Bespreking

1. De eerste beklaagde betwist de hem ten laste gelegde feiten niet.

De tweede beklaagde voert aan:

- dat uit het aanvankelijk proces-verbaal van 21 juni 2006 niet blijkt of de vaststellingen werden gedaan op het terrein (zoals in het proces-verbaal vermeld onder "plaats en tijdstip", OK I, stuk 1), waar de tweede beklaagde haar activiteit ontplooidde, dan wel op het terrein (zoals in het proces-verbaal vermeld onder "plaats en tijdstip", OK I, stuk 2), waar het bedrijf van haar vader voortzette; minstens bestaat hierover twijfel;
- dat de vergunningsplichtige exploitatie in de tenlasteleggingen onder A en B verkeerd werd gerubriceerd;
- dat niet is aangetoond dat meer dan 100 ton afval werd opgeslagen (tenlasteleggingen A2 en B).

2. Er is inderdaad enige verwarring geweest over het adres van de exploitatiezetel van de tweede beklaagde. De tweede beklaagde vermeldde overigens zelf in haar milieuvergunningaanvraag het adres (zie OK I, stuk 8) en ook de huurovereenkomst vermeldde dit adres (OK I, stuk 37). Dit verklaart ook waarom op 30 juni 2006 verklaarde: "*Door uw diensten werd(en). in aanwezigheid van de milieuambtenaar van de nodige vaststellingen gedaan met betrekking tot mijn activiteiten welke doorgaan te (in plaats van 2) en dit meer bepaald op de parking van het aldaar gelegen complex*" (OK I, stuk 18).

Uit het aanvankelijk proces-verbaal blijkt in elk geval dat de vaststellingen betrekking hebben op de exploitatie van de beide beklaagden: bij die exploitatie stond de container die voor dienst deed als kantoorruimte (stuk 4). De foto's die de politie nam op 21 juni 2006 hebben eveneens op die exploitatie betrekking (stuk 12 e.v.); de bijhorende kostenstaat maakt overigens melding van foto's genomen te

Uit het verhoor van op 30 juni 2006 blijkt evenmin dat de politie op de verkeerde plaats vaststellingen zou hebben gedaan.

Er is dus geen reden om bepaalde vaststellingen uit het dossier te weren.

3. De tweede beklaagde voert aan dat de activiteiten die zij ontwikkelde, niet onder rubriek 2.2.1.c) maar wel onder rubriek 2.2.1.d) vallen.

Rubriek 2.2.1.c) van Bijlage 1 bij VLAREM I betreft de opslag en sortering van "*niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw en sloopafval*".

Rubriek 2.2.1.d) heeft betrekking op "*andere niet gevaarlijke afvalstoffen*".

In zijn advies over de vergunningsaanvraag van de tweede beklagde merkte OVAM op (stuk 61verso): "*de gevraagde afvalstoffenrubriek 2.2.1.c. slaat op het sorteren van de genoemde in éénzelfde container gemengd aangeleverde ongevaarlijke afvalstoffen; het inzamelen en sorteren van een monostroom van ongevaarlijke afvalstoffen, zoals oud papier en karton, zit niet vervat in deze rubriek; hierop is de rubriek 2.2.1.d. van toepassing (opslag en sortering van andere niet gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton); bijgevolg moet niet de aangevraagde rubriek 2.2.1.c. vergund worden maar wel de rubriek 2.2.1.d.1.*".

Overeenkomstig dit advies werd aan de tweede beklagde een milieuvergunning toegekend voor de exploitatie met als voorwerp "*opslag en sorteren van maximaal 100 ton oud papier en karton*" zoals gerubriceerd onder 2.2.1.d.1, namelijk "*opslag en sortering van andere niet-gevaarlijke afvalstoffen (papier en karton), met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton*".

De activiteiten die de beklagden ontwikkelden, beperkten zich echter niet tot papier en karton.

Op 21 juni 2006 (tenlastelegging A1) werden in een groene afvalcontainer drankblikjes en andere afvalstoffen aangetroffen (OK I, stuk 4).

Op 28 april 2009 (aanvang van de geïncimineerde periodes van tenlasteleggingen A2 en B) werden twee open containers aangetroffen voor "*gemengd brandbaar afval*".

De activiteiten van de beklagden beperkten zich bijgevolg niet tot de opslag en sortering van papier en karton die in een "monostroom" bij het bedrijf van de beklagden werden afgeleverd.

De beklagden hadden overigens ook een vergunning aangevraagd – maar niet verkregen – voor de opslag en sortering van "*bouw- en sloopaafval*". Dat afval valt wel degelijk onder rubriek 2.2.1.c. (zie de opmerkingen van OVAM geciteerd in de vergunning, OK I, stuk 61verso) en de beklagden verwerkten wel degelijk dit afval.

Er is bijgevolg geen reden om de onder A en B ten laste gelegde feiten te herkwalficeren.

4. De tweede beklagde werpt op dat haar exploitatie niet méér dan 100 ton afval kon verwerken.

Dit is een loutere bewering die de tweede beklagde niet aannemelijk maakt.

Zij is strijdig met de vaststellingen in het strafdossier.

Op 28 april 2009 werden op de parking 22 containers aangetroffen bevattende papier, gemengd brandbaar afval, aluminiumafval, diverse

metalen, kartonafval, bouw- en grondafval, metaalafval, puinafval, afbraakhout, PVC-afval, houtafval.

Voorts waren er drie ruimtes waarin papier werd gesorteerd, karton werd gestapeld en PVC-zakken werden gestapeld.

Ten slotte was er nog een opslag van inoxafval in boxen van 1 m³.

Het is een feit van algemene bekendheid dat de diverse afvalsoorten een bepaald soortelijk gewicht hebben (zie b.v. <http://www.lne.be/campagnes/milieuzorg-in-de-vlaamse-overheid/werken-aan/afval/instrumenten-en-documentatie/het-soortelijk-gewicht-van-verschillende-afvalstromen.pdf>).

De verbalisant heeft het gewicht van het afval dat op het bedrijf van de beklaagden kon worden opgeslagen, voortgaande op de hoeveelheid containers en stapelruimtes en op hun afmetingen, terecht op méér dan 100 ton geschat.

De eerste beklaagde heeft in zijn verklaring van 31 juli 2009, als professioneel vertrouwd met het gewicht van het afval dat hij verwerkt, het geschatte gewicht geenszins betwijfeld (*"Ook de hoeveelheden maken dat ik volgens de vaststellingen in het bezit moet zijn van een milieuvergunning klasse 1"*, OK I, stuk 137).

Uit de stukken die de eerste beklaagde voorlegt, blijkt overigens dat een milieuvergunningaanvraag voor klasse 1 werd ingediend (zie factuur van wat ten overvloede bevestigt dat de hoeveelheid verwerkte afval wel degelijk méér dan 100 ton bedroeg).

5. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen A1, A2, B, C1, C2, D1, D2, E1, E2, F1, F2 en G, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de beide beklaagden naar voldoening van recht bewezen zijn.

De aan de eerste beklaagde ten laste gelegde feiten werden door hem "wetens en willens" gepleegd in de zin van art. 5, tweede lid, laatste zin, Strafwetboek: de strafbaar gestelde handelingen werden bewust en buiten elke dwang gesteld. Beide beklaagden kunnen bijgevolg met toepassing van art. 5, tweede lid, laatste zin, Strafwetboek worden veroordeeld.

Straftoemeting

1. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C1, C2, D1, D2, E1, E2, F1, F1, F2 en G zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De straf gesteld op de tenlasteleggingen onder A, B, C, D, E en F is sinds 1 mei 2009 een gevangenisstraf van 1 maand tot twee jaar en/of een geldboete van 100 tot 250.000 EUR.

De exploitatie zonder vergunning/melding en het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden is een voortdurend misdrijf. Bij voortdurende

misdriven bestaat de strafbare gedraging in een ononderbroken delictuele toestand die wordt gehandhaafd. Wanneer een voortdurend misdrijf is gepleegd niet alleen voor, doch ook na de inwerkingtreding van de wet die de overtreden wettelijke bepaling wijzigt, is de aldus gewijzigde bepaling van toepassing op dit misdrijf, zelf indien zij strenger is (Cass. 24 september 1974, *Arr. Cass.*).

De straf gesteld op tenlastelegging G is een gevangenisstraf van 8 dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR, zowel voor als na de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De zwaarste straf is bijgevolg de straf gesteld op tenlastelegging G.

Voor de tweede beklagde, rechtspersoon, is op tenlastelegging G, rekening houdend met art. 41*bis* Strafwetboek, een geldboete gesteld van 500,00 EUR tot 800.000,00 EUR.

2. Voor beide beklagden geldt in het bijzonder dat zij een vergunningsplichtige activiteit zijn begonnen zonder vooraf een vergunning aan te vragen, klaarblijkelijk om het bedrijf van de broer van de tweede beklagde, dat na diens dood door zijn dochter werd voortgezet, onmiddellijk concurrentie aan te doen, onder andere door leveranciers van het vroegere bedrijf van naar hun nieuwe bedrijf af te leiden. Het strafdossier geeft hiervoor aanwijzingen. Zo werd op enkele "identificatieformulieren afvalstoffen" van het adres vervangen door en werd opgemerkt: "*cont staan op andere locatie!!!*" (b.v. OK I, stuk 56-58).

Voorts hebben de beklagden bewust activiteiten ontwikkeld die manifest de vergunde activiteiten te buiten gingen. Zo omschreef de tweede beklagde haar activiteiten o.a. als "*inkoop papier en metalen*" (OK I, stuk 131) terwijl zij voor metalen niet over een vergunning beschikte. De hoeveelheid verwerkte afval ging eveneens de vergunde hoeveelheid te boven.

De deels niet-vergunde exploitatie, die werd gekenmerkt door een slordige wijze van bedrijfsvoering, veroorzaakte aan de buurt overlast, zoals blijkt uit een brief van de gemeente Destelbergen waarin sprake is van "*vooral lawaaihinder buiten de normale exploitatie-uren veroorzaakt door het laden van papier, karton en andere afvalstoffen (vooral oud ijzer en andere metalen*" (OK I, stuk 108). In een brief van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, afdeling aan is ook sprake van stankoverlast en wegwaaiend papier (OK I, stuk 109).

3. De tweede beklagde vraagt de opschorting.

De bewuste en aanhoudende niet-naleving van (o.a.) de milieuvergunningsplicht in de omstandigheden zoals hierboven besproken, vereist een effectieve bestraffing. Het toekennen van opschorting zou de beklagde onvoldoende bewust maken van de noodzaak de milieuwetgeving stipt na te leven.

4. De misdrijven werden ingegeven door financiële motieven: de beklaagden exploiteerden hun bedrijf om inkomsten te verwerven tegen een minimum aan kosten. Beperkingen op de vergunde activiteiten werden niet nageleefd; daadwerkelijke inspanningen op milieuvlak werden vóór mei 2009 niet geleverd.

Door niet-vergunde activiteiten te ontplooiën en de milieuvergunningsvoorwaarden niet na te leven, hebben de beklaagden zich schuldig gemaakt aan oneerlijke concurrentie ten aanzien van bedrijven in hun sector die zich wel aan de milieuwetgeving houden.

De gemeenschap heeft personeel en middelen moeten investeren om de beklaagden te dwingen tot naleving van de milieuwetgeving.

Een bestraffing van geldelijke aard volstaat. Zij dient van die aard te zijn dat de beklaagden worden ontmoedigd in de toekomst de milieuwetgeving niet na te leven.

Voor de aan elk van de beklaagden op te leggen geldboete, zoals hierna bepaald, kan deels uitstel, in de mate zoals hierna bepaald, worden toegestaan.

Beide beklaagden beschikken over een blanco strafregister.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf. Wat de eerste beklaagde betreft, wordt de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden bij de toepassing van de strafwet in acht genomen. Wat de tweede beklaagde betreft, wordt de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een straf van meer dan vierentwintigduizend euro bij de toepassing van de strafwet in acht genomen.

Exploitatieverbod

De eerste beklaagde staft met stukken dat de exploitatie die het voorwerp uitmaakt van de bewezen verklaarde misdrijven, thans werd stopgezet.

Het gevorderde exploitatieverbod is dan ook zonder voorwerp geworden.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Het college van burgemeester en schepenen van en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderen het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand bestaande in de verwijdering van de houten stacaravan onder verbeurte van een dwangsom.

Voor de houten stacaravan werd een vergunning aangevraagd maar niet toegekend.

De herstellvordering is gesteund op de overwegingen dat de stacaravan niet de kenmerken van een kantoorruimte vertoont maar veeleer is ingericht als verblijfsruimte, dat het uitzicht van de caravan niet past binnen de bedrijfsgebouwen en dat zij is geplaatst met miskenning van de regels inzake afstand tot de perceelsgrenzen.

Uit niets blijkt dat de herstellvordering niet wettig zou zijn.

Voor zover de stacaravan nog niet zou zijn verwijderd bij de ontruiming van het bedrijf waartoe de beklagden blijken te zijn overgegaan, dient de herstellvordering te worden ingewilligd.

De bevoegde overheden kunnen een rechtmatig belang laten gelden om door middel van de dwangsom de nakoming van de veroordeling tot herstel zoveel mogelijk door de beklagden zelf te verzekeren. De rechtbank legt dan ook aan de beklagden de dwangsom op zoals hierna bepaald.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

1. Ten aanzien van

stelt zich burgerlijke partij tegen de beklagden. Zij voert aan schade te hebben geleden doordat de beklagden het bedrijf dat haar vader samen met zijn broer exploiteerde en dat zij bij diens dood overnam, op onrechtmatige wijze beconcurrerde. Stukken of nadere gegevens in verband met het bedrijf dat zij overnam, legt zij evenwel niet voor.

De eerste beklagde voerde op de openbare terechtzitting aan dat failliet werd verklaard. De burgerlijke partij bevestigde dit.

werd inderdaad bij vonnis van de Rechtbank van koophandel te van 29 mei 2009 failliet verklaard (B.S. van 10 juni 2009) en het blijkt niet dat dit faillissement werd gesloten.

De gefailleerde verliest van rechtswege het beheer over al zijn goederen vanaf het vonnis van faillietverklaring (art. 16 Faillissementswet) en kan bijgevolg niet alleen de vorderingen instellen die betrekking hebben op zijn vermogensrechten. De gefailleerde kan wel zelf rechtsvorderingen instellen die uitsluitend betrekking hebben op de rechten verbonden aan zijn persoon.

De vordering van heeft niet uitsluitend betrekking op rechten verbonden aan haar persoon.

Het ontbeert de burgerlijke partij aan hoedanigheid om de vordering in te stellen zoals door haar geformuleerd. Alleen de curator heeft hoedanigheid om deze vordering in te stellen.

De vordering ingesteld door _____ zelf, is dan ook niet toelaatbaar.

2. Aan te houden burgerlijke belangen

Overeenkomstig art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

* * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38,40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;
art 379 (spaarboekje) art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C1, C2 , D1, D2, E1, E2, F1, F2 en G SAMEN, tot een **GELDBOETE van DUIZEND VIJFHONDERD (1.500,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG (8.250,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis ten aanzien van de beklaagde _____ wat betreft **ZEVENHONDERD VIJFTIG (750,00) EURO**, gebracht op **VIJFENDWINTIG (4.125,00) euro**, of een vervangende gevangenisstraf van 1 MAAND en 15 DAGEN, van de uitgesproken **GELDBOETE van DUIZEND VIJFHONDERD (1.500,00) EURO** zal uitgesteld worden voor een termijn

van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C1, C2, D1, D2, E1, E2, F1, F2 en G SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD VIJFHONDERD (2.500,00) EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op DERTIENDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG (13.750,00) EURO.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis ten aanzien van de beklaagde wat betreft **DUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG (1.750,00) EURO**, gebracht op NEGENHONDERD ZESHONDERD VIJFENTWINTIG (9.625,00) euro van de uitgesproken GELDBOETE van TWEEHONDERD VIJFHONDERD (2.500,00) EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een effectieve geldboete van meer dan duizend euro tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De gerechtskosten

Veroordeelt de beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **196,32 EUR**.

Legt **ELK** van de veroordeelden eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

EXPLOITATIEVERBOD

Zegt voor recht dat het gevorderde exploitatieverbod zonder voorwerp is geworden.

HERSTELVORDERING

BEVEELT, op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de beklaagden _____ over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat impliceert de verwijdering van de stacaravan geplaatst te

en dit binnen een termijn van **ÉÉN MAAND** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

ZEGT VOOR RECHT dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur door **ELKE BEKLAAGDE** een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ door **ELKE BEKLAAGDE** een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ indien de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 153 DORO, op kosten van de veroordeelden.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Verklaart de eis van de burgerlijke partij _____ niet toelaatbaar.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **VIER OKTOBER TWEEDUIZEND EN TIEN.**

Aanwezig :

- ondervoorzitter, die de terechtzitting voorzit;
- rechter;
- rechter;
- substituut Procureur des Konings,
- griffier.